

انترناسیونالیسم جدید: انترناسیونالیسم جنبش‌ها

جنبش جوانان

روبن مارکاریان

در بررسی "مارکس و انترناسیونالیسم" گفته بودیم که مارکس اولین متفکر اجتماعی بود که جهانی شدن مناسبات سرمایه‌داری را مورد بررسی قرار داده و انترناسیونالیسم را به مثابه چالش نیروهای ضدسرمایه‌داری در برابر آن مطرح ساخت. مارکس که خود در انگلستان شاهد ظهور جنبش هم‌بستگی کارگران انگلیس بود تلاش‌های نظری و عملی گسترده‌ای برای تاسیس یک بین‌الملل کارگری به عمل آورد که محصول آن "بین‌الملل اول" بود.

قرن بیستم شاهد انقلابات کارگری، تشکیل بلوک کشورهای سوسیالیستی، انحطاط این نظام‌ها از درون و تحت تاثیر فشار سرمایه‌بین‌المللی از بیرون بود. از دهه هفتاد موج جدیدی از تعرض سرمایه‌داری تحت عنوان "انقلاب محافظه‌کاری" شروع شد. بلوک شرق سابق در دهه ۹۰ فروپاشید و سرمایه جهانی سرمست از پیروزی‌های خود، سرزمین‌های نوگشوده در برابر سرمایه و از آن فراتر چهارگوشه جهان را به میدان‌گاه تعرض خود مبدل ساخت. اما این موج مهارگسیخته در بطن خود عناصر تکوین یک جنبش انترناسیونالیستی جدید را شکل داد که در بررسی تحت عنوان "انترناسیونالیسم جدید" از آن به عنوان شبحی نام بردیم که بر فراز موج جدید جهانی شدن سرمایه‌داری در حال حرکت است؛ شبح انترناسیونالیسم جدید!

انترناسیونالیسم جدید متشکل از مجموعه متنوعی از جنبش‌های اعتراضی و ضدسرمایه‌داری است که برای اولین بار در سیاتل به همه پیوسته و با به شکست کشاندن اجلاس "سازمان تجارت جهانی" به عنوان یک نیروی رزمنده جدید در سطح جهانی، ظاهر شد. برخی از مهم‌ترین عناصر تشکیل دهنده این جنبش‌ها عبارتند از:

جنبش‌های اعتراضی جوانان علیه سرمایه‌داری موجود. این جنبش از اشکال سازمانی و نیز تمایلات اجتماعی و سیاسی گوناگونی برخوردار است اما مضمون آن متوجه اعتراض به عوارض ضدانسانی، ضداجتماعی، ضداخلاقی و تباهی‌آور سرمایه‌داری معاصر و بویژه در موج جدید آن است. در همین ارتباط می‌توان به تشکلهای دانش‌جویان آمریکائی برای دفاع از کارگران کارگاه‌های جهان سوم نام برد. این جنبش نقش مهمی در افشای سیاست‌های ضداجتماعی و ضدکارگری انحصارات بزرگ آمریکائی ایفا کرده و مهم‌تر از آن به ظهور یک جنبش دانش‌جویی جدید در میان دانش‌جویان آمریکائی انجامیده است. همانطور که در بررسی‌های قبلی اشاره کردیم انحصارات بزرگ سرمایه‌داری به ویژه در بخش خدمات برای افزایش سودآوری و نیز رها شدن از جنبش کارگری متشکل در کشورهای پیشرفته سرمایه‌داری تولید را به مناطق حاشیه سرمایه‌داری منتقل می‌سازند. در کارگاه‌هایی که به سفارش انحصارات کالاها تولید می‌گردد اولاً- هیچ نوع قانون کاری حاکم نیست و کارگران به وحشیانه‌ترین شکل ممکن استثمار می‌شوند، ثانیاً- از کار کودکان فقیر که حاضرند برای نجات خانواده‌های فقرزده خود با نازل‌ترین دست‌مزدها کار کنند وسیعاً استفاده می‌شود، ثالثاً- هر نوع اعتراضات کارگری در این واحدهای تولیدی توسط یک مافیای خطرناک تحت‌الاجاره و تحت‌الحمايه دلان، کارفرمایان و دولت سرکوب شده و رهبران اعتراضات سربه‌نیست می‌شوند و نهایت این که کشورهای مزبور بهشت‌های مالیاتی برای گریز انحصارات از پرداخت مالیات‌ها محسوب می‌شوند. علیه این سیاست ضدکارگری و ضداجتماعی انحصارات و دفاع از کارگران کشورهای حاشیه، در دانشگاه‌های آمریکا جنبشی شکل گرفت که کارزار وسیعی علیه انحصارات بزرگ آمریکائی نظیر نایک سازمان داد (Nike) انحصار بزرگ در رشته ورزش است که نوامی کلین در کتاب خود که به معرفی آن پرداختیم آن را مظهر "انحصارات دوره مارک‌های تجاری" می‌داند).

"راهپیمائی اروپائی علیه بیکاری" از جمله جنبش‌های دیگری است که جوانان در آن نقش فعالی دارند. مراکز "راهپیمائی اروپائی علیه بیکاری" در فرانسه و بلژیک بسیار فعال هستند. این جنبش می‌خواهد به مثابه موتور محرک برای شکل دادن به یک جنبش بیکاران در سطح اروپا عمل کند، بیکاری‌ئی که جوانان نسل جدید با توجه به نهادی شدن بیکاری در کشورهای

پیشرفته سرمایه‌داری، اولین قربانی آن محسوب می‌شوند.

از جمله جنبش‌های رزمنده جوانان می‌توان به جنبش "توتو بیان‌چی" در ایتالیا اشاره کرد. این جنبش از جوانانی تشکیل شده است که برای حقوق اجتماعی برابر به مثابه شالوده حقوق شهروندی مبارزه می‌کنند. شرکت وسیع آن‌ها در کارزار پراگ و سپس نیس بسیار شاخص بود. در کارزار جنوا این تشکل یکی از نیروهای اصلی بسیج‌کننده کارزار باشکوه جنوا بود. علاوه بر جنبش‌های بالا، جوانان بطور وسیع در صفوف احزاب چپ، نهادهای مترقی نظیر آتاک و نیز تعداد بسیاری زیادی از جنبش‌ها، نهادها و تشکل‌های کارزارهای ضدسرمایه‌داری شرکت داشته و پرتحرک‌ترین نیروی انترتاسیونالیسم جدید هستند!